

दक्षः । ४ पन्वतात्पर्यज्ञापके पौनःपुन्येन कथनद्वये लिङ्गभेदे “उपक्रमोपसंहारावभ्यासोऽपूर्वता फलम् । अर्थवादोपपत्ती च हेतुस्तात्पर्यनिर्णये इति” उक्तेः यथा च्छान्दोग्ये षष्ठप्रपाठके “तत्त्वमसि श्वेतकेतो ! इत्यस्य नवकत्वः सभ्यासः । ५ एकस्मिन्नालम्बने देवादौ इतरतः समाहृत्य मनसः स्थापने च । कर्मणि घञ् । द्व्याकरणोक्तयोः द्विरुक्तभावापन्नयोः धातुभागयोः । “स्थादिष्व अभ्यासेन चाभ्यासश्च” पा० ।

अभ्यासयोग पु० अभ्यासेन सततानुशीलनेन योगः । सततैकविषयचिन्तनेन जाते समाधौ । “अभ्यासयोगेन ततो मामिच्छामु” धनञ्जय ! “अभ्यासयोगशुक्तात्मा ततो याति परां गतिमिति” च गीता ।

अभ्यासादन न० अभि+आ+सद-णिच् ल्युट् । १ शस्त्राद्यैः शलोर्निर्वलताकरणे, २ शलोः समुखगमने ३ समीपस्थापने च ।

अभ्याहार पु० अभि+आ+ह-वञ् । १ अभिहारार्थे २ सम-
लहरणे ३ अभिसंख्येन आनयने च । “अस्मिन्नुद्देशेऽ-
वान्तरदेशे कर्षून् खात्वा ततोऽभ्याहारं कुर्वन्ति” शत० ब्रा०

अभ्याहित लि० अभि+आ+धा-कर्मणि क्त । १ आभि-
संख्येन मन्त्रादिना स्थापिते विधिना कृतसंस्कारे वज्रौ ।

अभ्युक्त लि० आभिमुख्येनोक्तः । १ समस्तसूक्तो २ प्रकाशिते च
अभ्युक्षणा न० अभि+उक्ष-सेचने ल्युट् । “उत्तानेनैव हस्तेन

प्रोक्षणं परिकीर्तितम् । न्यञ्जताभ्युक्षणं प्रोक्तं तिरश्चावोक्षणं
सृष्टम्” सृष्ट्युक्ते अवतानपाणिना सेच्याभिमुख्येन, सेचने
२ सेचनमात्रे “परस्परभ्युक्षणतत्परस्याम्” रघुः अभ्यु-
क्षणं च स्नानकार्ये कात्या० २२, ६, १४ । कर्त्तव्यमिति शेषः ।

अभ्युक्षणादि च द्रव्यादिसंस्कारविशेषः अभ्युक्षित-
द्रव्याणामेव यागाङ्गत्वात् । स च संस्कारः अदृष्टविशेष-
रूपः द्रव्यनिष्ठ इति श्रीभाषकाः तेषामयमाशयः ।

यो यद्वतफलार्थितया क्रियते स तन्निष्ठफलजनकव्या-
पारजनक इति नियमेन ग्रीह्यादिगतावघाताल्लू-
शक्तिरूपफलार्थितया क्रियमाणानां प्रोक्षणाभ्युक्षणा-

दीनां खगतावघातादिरूपफलजनकव्यापारत्वम् तथा च
प्रोक्षिता एव ग्रीह्यादयोऽवघातादौ कल्पन्ते प्रोक्ष-
णादिजन्यः कालान्तरभाववघातजनकोव्यापारो ग्री-

ह्यादिनिष्ठ एव कल्पन्ते” इति । नैयायिकास्तु “संस्कारः
शुंसण्वेष्टः प्रोक्षणाभ्युक्षणादिभिः” कुल्लुभा० उक्तेः
प्रोक्षणादिभिः संस्कारोऽदृष्टः शुंसण्वं शुनिष्ठः एव स्वीक्रि-

यते प्रतिग्रीह्यादि नानाशक्तिकल्पनापेक्षया एकस्यैवादृष्ट-
स्यात्मनिष्ठस्य प्रोक्षणादिजन्यस्य लाघवेन कल्पनात् शास्त्र-
देशितं फलमनुष्ठातरीतिन्यायेन क्रियाकर्त्तव्यैव प्रधान-
फलवत्तत्तद्वान्तरादृष्टस्यापि तत्रैव कल्पनौचित्यात् अन्यथा
अन्यगतादृष्टेन अन्यगतप्रधानापूर्वजनने वैयधिकरण्यात्
अतिप्रसङ्गः स्यात् ग्रीह्यादेशे सर्वपुरुषसाधारण्येनानि-
ष्णमकत्वात् अन्यथा अकृतप्रोक्षणादिसंस्कारस्यापि पुंसः
परकृतसंस्कारेण प्रधानापूर्ववत्त्वापत्तेः । यो यद्वत-
फलार्थितयेत्यादिनियमस्य शत्रुनिष्ठवधाद्युद्देशेन क्रियमाणे
श्लेनयागादौ व्यभिचारान्नार्थसाधकत्वं तत्र हि शत्रुगतवध-
फलाद्युद्देशेऽपि व्यभिचारिपुरुषगतस्यादृष्टविशेषस्य कल्प-
नावश्यभावात् अन्यथा तत्कर्त्तुः प्रायश्चित्तोपदेशस्या-
नर्थक्यापत्तेः व्यभिचारकर्मणश्च उपपातकमध्ये मन्वादिभि-
र्गणनात् तस्य पापजलकत्वसिद्धिरिति ।

अभ्युक्षित लि० अभि+उक्ष-क्त । कृताभ्युक्षणे यज्ञपात्रादौ
अभ्युक्ष्य लि० अभि+उक्ष-अर्हार्थे खलत् । अभ्युक्षणाहं ।

ल्यप् । अवतानपाणिना सिद्धेत्यर्थे अव्य० “असन्दैनम-
वष्टयं हृत्वाभ्युक्ष्य सोमोपनहनेन” कात्या० २२, ६, १२ ।
तेनोदकेनात्मानं पूजनोपकरणञ्चाभ्युक्ष्येति” त० सा० ।

अभ्युक्ष्य पु० अभि+उद+चि-अच् । १ षड्भौ । “अभ्युक्ष्यस्तु
लक्ष्मीः” किरा० २, १८ मङ्गिनाथोक्तेः २ लक्ष्म्यामपि ।

अभ्युत्थान न० अभि+उत्-स्था-ल्युट् । १ आदरेणासनादित
उत्थाने २ गौरवेणोत्थानादिना ३ प्रत्युद्गमने, ४ उत्थानमात्रे,
५ उत्थाने, ६ उत्थाने च । “नवाभ्युत्थानदर्शिन्योनमन्दुः
सप्रजाः प्रजाः” रघुः “अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं वृजा-

म्यहम्” गीता । [कर्त्तरि स्त्रियां ङीप् ।

अभ्युत्थायिन् लि० अभि+उद्+स्था-णिनि । अभ्युत्थान
अभ्युत्थित लि० अभि+उद्+स्था-क्त । १ कृताभ्युत्थाने अभि-

वादे सम्मानार्थमासनादित् उत्थिते । २ अभिसंख्येनोद्गते च
“अभ्युत्थिताग्निपिशुनैरतिथीनाम्नोन्मुखाः” रघुः ।

अभ्युत्थेय लि० अभि+उद्+स्था-उपसृष्टत्वात् कर्मणि
यत् । अभिवाद्ये यस्याभिवादनार्थमासनादित् उत्थानं
क्रियते तस्मिन् । “अभ्युत्थेयस्यापि” कात्या० २२, ५, २७
शुद्धादेरभ्युत्थेयस्यापि अभ्युत्थानमिति” कर्क० ।

अभ्युत्पतन न० अभि+उत्+पत-ल्युट् । आभिमुख्येनोत्प-
तने “अलक्षिताभ्युत्पतनो नृपेण प्रसह्य सिंहः” रघुः ।

अभ्युदय पु० अभि+उत्+इ-अच् । १ अभोदकार्याणां प्रादु-
र्भावे, २ षड्भौ, “भवो हि लोकाभ्युदयाय तादृशम्” रघुः ।